

Dopingista tuli kansallinen trauma

IL 26.9.2012

Suomella olisi nyt hyvä tilaisuus ja korkea aika purkaa dopingin synnyttämät patoutumat.

OHJAAJA Arto Halosen dokumentti-filmi *Sinivalkoinen valhe* laajentaa yksityisiin urheilijoihin henkilöidyn doping-keskustelun perspektiivin kansalliseksi traumaksi, joka etsii yhä purkautumistietään. Siinä syyllisten etsintä on turhaa, koska me olemme syyllisiä kaikki, kuten Halonen tuntuu viestittävän.

Me, suomalaiset ja etenkin sen media, janoimme voittoja ja sankareita. Kun urheilijamme voittivat, me emme kysyneet millä keinoilla tai millaisin fyysisin ja henkisin uhrauksin menestys saavutettiin. Me emme sitä kysyneet emmekä tutkineet muuten kuin muodon vuoksi.

Me janoimme uusia voittoja lähes millä hinnalla tai konstilla tahansa, kunhan vain sankarimme selvisivät niistä vaikenemalla.

VIOSIKYMMENET ovat vierineet, eikä asetelma ole muuttunut. Selostamme ja seuraamme naisten ja miesten kuulantyyntöä ja moukarinheittoa ja olemme uskovinamme niiden lopputulokset, vaikka kyseisten lajien käryhistoria ei antaisi sille minkäänlaisia perusteita. Doping on laajentanut huippu-urheilun käsitettä niin, että siihen kuuluu voiton jatkoksi myös kiinnijäämisen ja terveyden menettämisen riskit.

Näin monista sankareista tulee samalla kertaa myös uhreja, jotka kokevat ilmeisesti jopa kansalliseksi velvollisuudekseen joko vaieta tai valehdella tällä hetkellä kielletyistä tai kyseenalaisista mutta jo vuosikymmeniä vanhoista menestystekijöistään. Heidät pitäisi vapauttaa kertomaan totuus.

Elokuvaohjaaja Arto Halosen Sinivalkoinen valhe olisi käännettävissä suureksi totuudeksi. Siihen ei tarvita kuin nöyryyttä ja rohkeutta.

DOPINGIN trauma painaa suomalaisia enemmän kuin muita yhtä intohimoisia ja yhtä kyseenalaisia menetelmiä käyttäneitä urheilukansoja, koska Lahden vuoden 2001 MM-kisojen joukkokäry repäisi salaisuuden verhoon niin ammottavan aukon. Ja koska se yritettiin silti peittää.

Meidän pitää päästä tämän yli avautumisen kautta. Se tarkoittaa myös sitä, että valtio ja sen imago

erotetaan huippu-urheilusta. Valtion ei tule juurikaan osallistua huippu-urheilun tukemiseen, koska se on yhä selvemmin liiketoimintaa, jossa tehokkain yksikkö on erikoisliiton suojeluksessa toimiva perheyritys.

Lahjakuudet löytyvät koulun voimistelu- ja urheilutunneilta, joita pitää lisätä, koska samalla edistetään terveitä elintapoja ja kansanterveyttä.

IL SANOO
Suomen imago irrotettava urheilusta.

